

ved 2den Behandling, det var 46,000 Kr., som var foreslaaet. Hele Bevillingen var toaariig og angik 172,600 Kr. Som den ærede Ordfører ligeledes meget rigtigt bemærkede, er der eller vil der til Erstatning paa „Tangen“ Grund blive udlagt en Lystønde, hvortil der tænkes bevilget paa Til lægsbevillingen 11,000 Kr. Det Formaal at belyse „Tangen“ Grund er saaledes opnaaet ved denne Lystønde, men det andet Formaal: at belyse Indløbet til de 2 Fjorde, er ikke opnaaet derved. Nu har den ærede Marineminister ved 3dje Behandling foreslaaet disse 2 Smaafyr, og det er tiltraadt af Udvalgets store Flertal. Vi have ikke tiltraadt Forslaget, fordi vi ere af den Mening, at disse 2 Fyr meget vel kunde have været udsat et Aar, meget vel, thi det, som de skulle træde i Stedet for, nemlig Stavnshovedfyret, kunde alligevel ikke være kommet til at virke før om 2 Aar. Det første Bidrag skulde nemlig gives i Finansaaet 1894—95, og det sidste og største først i det paafølgende Finansaar; saa det var først efter 2 Aars Forløb, at dette Fyr vilde kunne komme til at virke, og det Formaal: at saa disse 2 Fjordmundinger belyste, vilde altsaa først have faaet sin Løsning efter 2 Aars Forløb. Derfor mente vi, at man meget vel nu kunde have udsat disse Spørgsmaal, i alt Fald til ad Aare, uden at man kunde sige, at der skete disse paagældende Egne nogen Uret derved. Da det dog ikke er nogen Ubetydelighed, der skal bevilges til disse Fyr — det løber nemlig op til 29,000 Kr., og de aarlige Udgifter beløbe sig til 3—4000 Kr. — saa mente man, at man kunde passende nægte disse Forslag og ikke vedtage dem her ved denne Behandling. Det er Mindretallets og i alt Fald min Grund til at modsætte mig disse Bevillinger. — Jeg finder ingen Anledning til hderligere at udtale mig om Endringsforslagene, der staa paa dette Budget — man kan nok høre, at jeg ogsaa har særlig Grund til formedelt Hæshed ikke at udtale mig videre.

Buff: Det er over for Endringsforslag Nr. 266, at jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Den ærede Ordfører var saa hidsig i at annektere det paa hele Udvalgets Vegne, hvorfor jeg afbrød ham. En anden Aften var han lige saa hidsig efter at tale paa hele Udvalgets Vegne; men den Gang havde han lige saa lidt Ret dertil som i Aften. Det kommer vi imidlertid nok ind paa under en senere Forhandling. Det er den interessanteste Sammensætning, som vi have set i denne

Samling; over for en ren militær Bevilling ser jeg mine ærede Venner derovre ved den Side staa sammen med den ærede Moderation. Jeg siger, det er meget interessant, men Begrundelsen er efter min Mening grumme tynd. Jeg skal nu først tillade mig at oplyse det høje Ting om, med hvilken Fart denne Sag er gaaet gennem Finansudvalget, og da det kan bevises ved de Data, hvormed jeg her staar i min Haand, maa jeg vel have Lov til at meddele det. Jeg vil endvidere sige, at den højtærede Marineminister har gjort mange Kunststykker i den lange Marvælle, vi have forhandlet med ham her; men dette er dog et af de bedste. Den højtærede Marineminister tilsendte Finansudvalget en Skrivelse af 26de Januar, og forlangte Konference med os, og den havde vi den 30te, og da siger han til os, ville I behage at bestemme Jer til den første Februar, og straks er hele Flertallet enigt om at give den ærede Minister fuldstændig Lov til, at forhandle med et privat Aktieselskab. Man har vel ment, at det nok lod sig jævne, naar det kom her i Tinget, og jeg tvivler nu heller ikke om, at de kunne sætte det igennem; men paa den anden Side maa jeg røgtignof sige, at det er en ganske mærkværdig Maade, at tage et saadant Spørgsmaal paa. Man tænke sig, vi have ikke haft denne Sag til Overvejelse længere end fra den 30te til 31te, og hvis man vil se Finansudvalgets Protokol efter, vil den bekræfte, hvad jeg her siger. Man plejer ikke at gaa saa hurtig ind paa Sagerne, allermindst paa de militære, det vil jeg ganske vist indrømme. Naar jeg ser paa Sagens Realitet, kan jeg saa meget mindre gaa ind paa den. Dette Spørgsmaal har to Sider. For det første, er det praktisk, ikke rent militært taget at gaa den Vej? Og dernæst, er det praktisk og forsvarligt for Militærvæsenet? (Afbrydelse af M. Madsen). Det ærede Medlem, der afbrød mig, er Landmilitær, han er derfor ikke sagkundig paa dette Omraade, og jeg giver mig selvfølgelig heller ikke ud for at være det. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende har været Bidne til, at den Mand, der staar i Spidsen for det private Aktieselskab Burmeister og Wain, nemlig Tietgen, har uvilket for os, hvorfor vi i særdeles Grad maatte arbejde for at faa en Frihavn i Kjøbenhavn, og det var, fordi vi ellers vare udsatte for, at Trafikken, navnlig med de store Skibe, der kom fuldt lastede Vest fra, navnlig fra Amerika, ikke vilde kunne anløbe Kjøbenhavn, fordi Forholdene ved Kjøbenhavn vare saaledes, at disse dybtgaaende Skibe ikke kunde gaa gennem Dresund, hvor